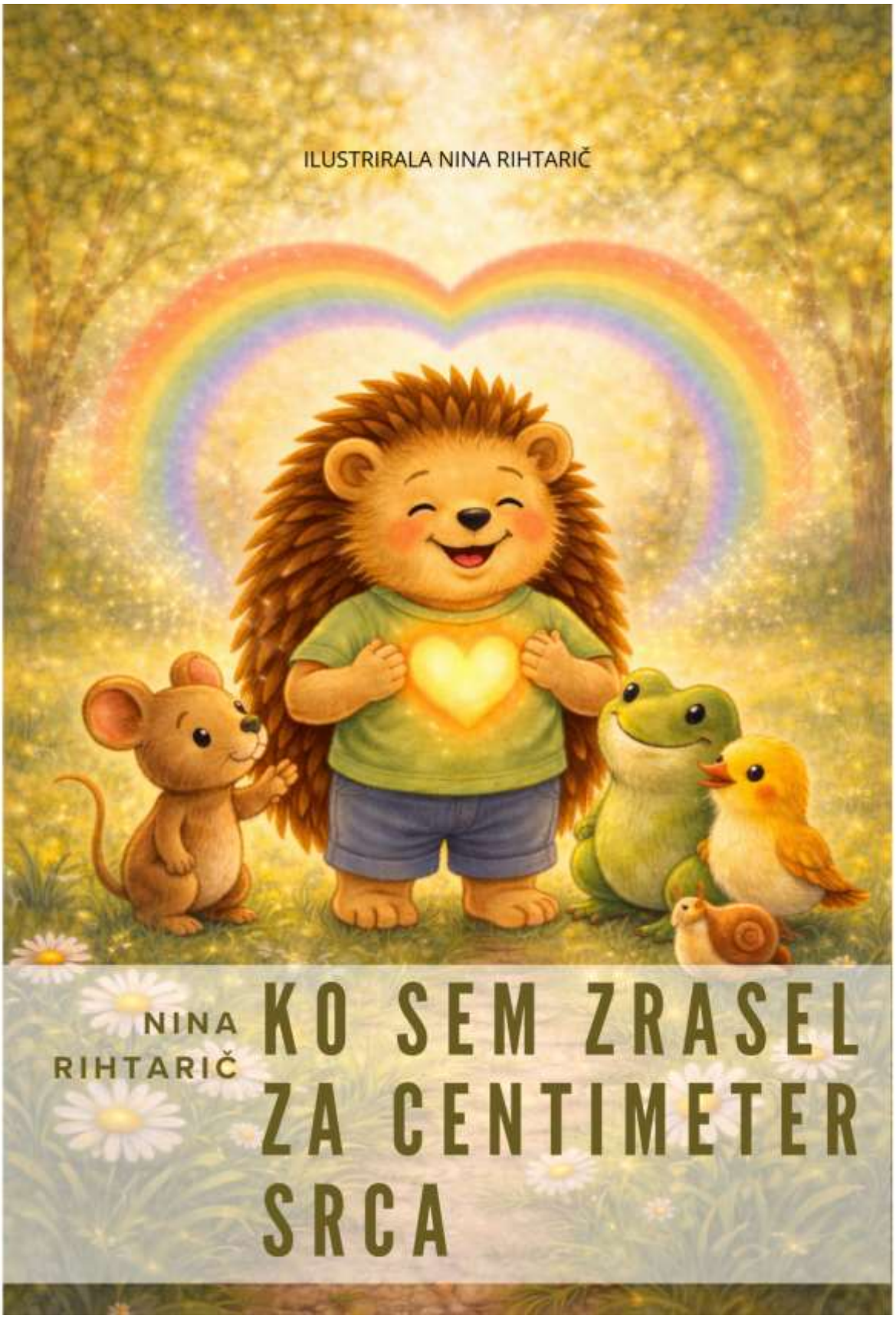

NINA RIHTARIČ

KO SEM ZRASEL ZA CENTIMETER SRCA

NINA RIHTARIČ

KO SEM ZRASEL ZA CENTIMETER SRCA

ILUSTRIRALA

NINA RIHTARIČ

LEKTORIRALA

MAJA KOLMANIČ

ZALOŽILA

REALKA, JASNA COLNERIČ, S. P.

LASTINE 2E, 3250 ROGAŠKA SLATINA

LETO IZDAJE

2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 284313091

ISBN 978-961-97516-3-3 (PDF)

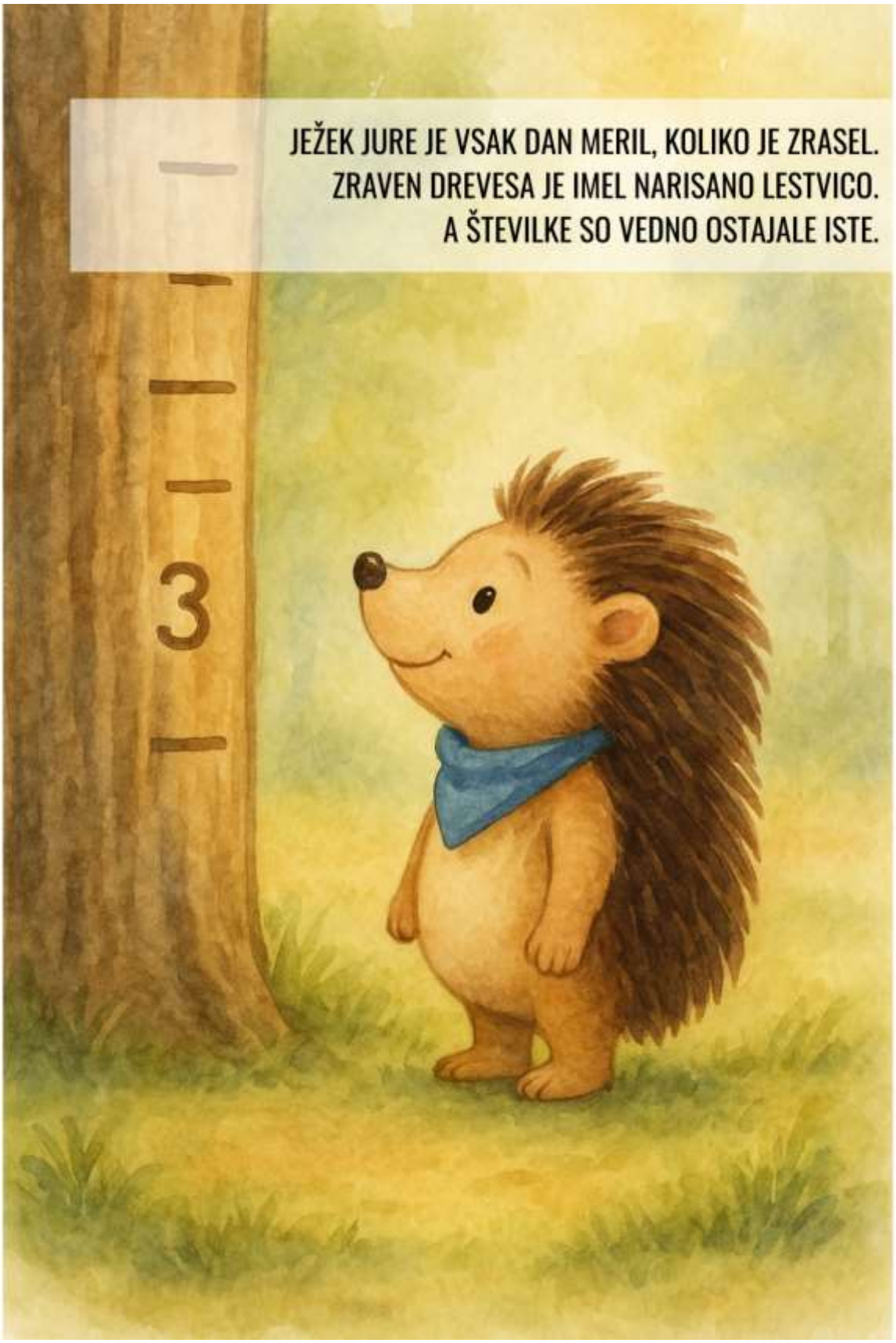
JEŽEK JURE JE VSAK DAN MERIL, KOLIKO JE ZRASEL.
ZRAVEN DREVESA JE IMEL NARISANO LESTVICO.
A ŠTEVILKE SO VEDNO OSTAJALE ISTE.
3

»KDAJ BOM TAKO VELIK KOT OČKA?« JE VPRAŠAL.
OČKA SE NASMEHNE:
»RAST JE POČASNA, JURE. TUDI DREVESA NE ZRASTEJO ČEZ NOČ.«

A JURE NI HOTEL ČAKATI. HOTEL JE ZRASTI DANES! VSAK DAN SE JE MERIL, STAL NA PRSTKIH IN ŠE MALO NA IGLICAH.

A ČRTA NA DREVESU SE NI PREMAKNILA NIKAMOR.
»ŠE VEDNO ENAKO!« JE REKEL RAZOČARANO.
IN BIL JE MALO JEZEN, MALO ŽALOSTEN.

NASLEDNJI DAN JE OB POTOKU SREČAL MIŠKO MICO.
NJENO RDEČE JABOLKO JE PADEL V VODO.
»POMAGAJ MI, PROSIM!« JE ZAKLICALA.

JURE SE JE NAGNIL ČEZ POTOK.
Z IGLICAMI JE PREVIDNO UJEL JABOLKO.
»EVO GA, MICA!« JE REKEL PONOSNO.

»HVALA, JURE!« JE ZABRBLJALA MICA.
JURE JE OBČUTIL NEKAJ TOPLEGA V TREBUHU.
NE VELIKOST, AMPAK NEKAJ LEPEGA, MEHKEGA.

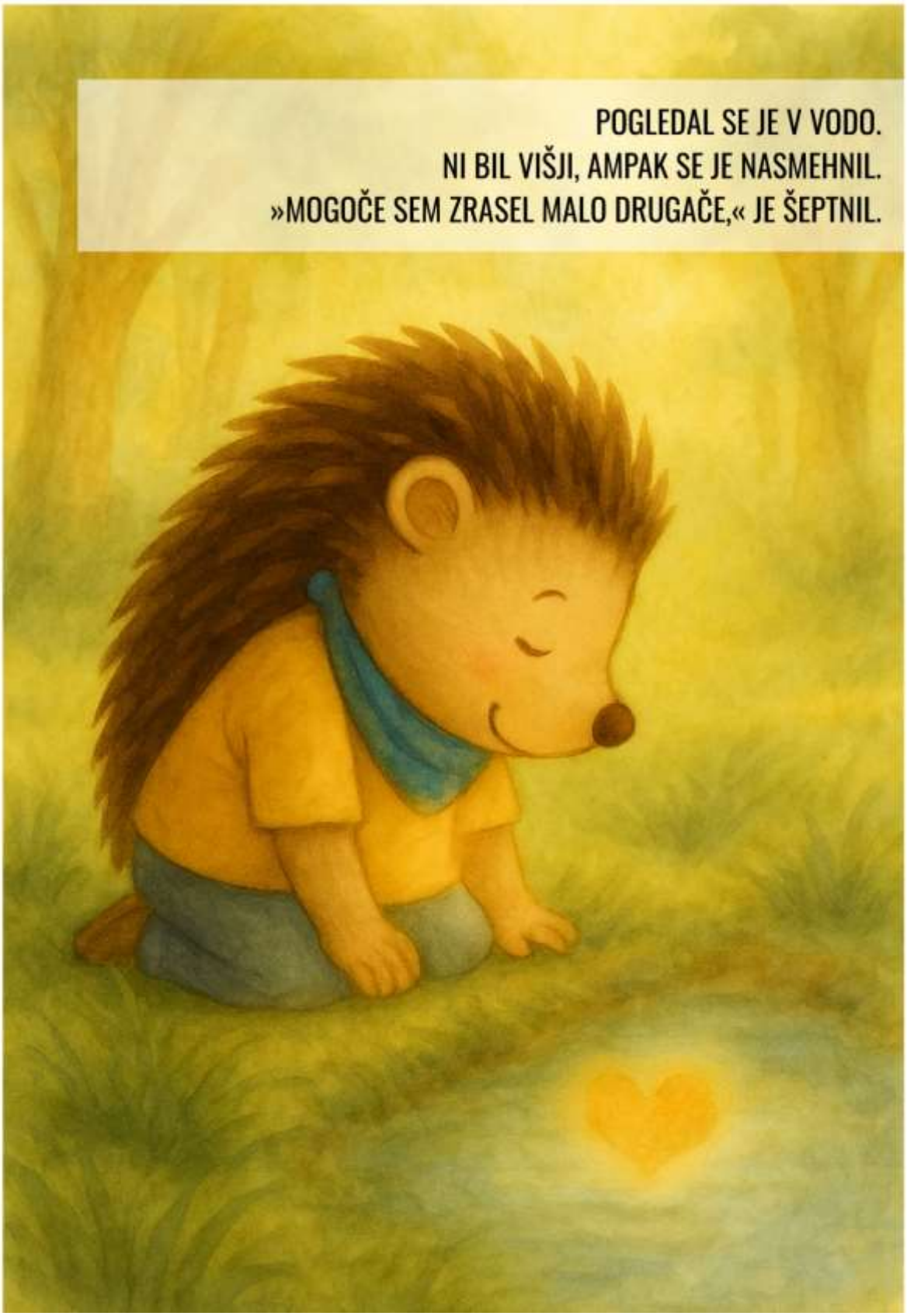
POGLEDAL SE JE V VODO.
NI BIL VIŠJI, AMPAK SE JE NASMEHNIL.
»MOGOČE SEM ZRASEL MALO DRUGAČE,« JE ŠEPTNIL.

NASLEDNJI DAN JE DEŽEVALO.
ŽABEC GA JE POVABIL SKAKAT PO LUŽAH.
»PRIDI, JURE! ČOF, ČOF!«

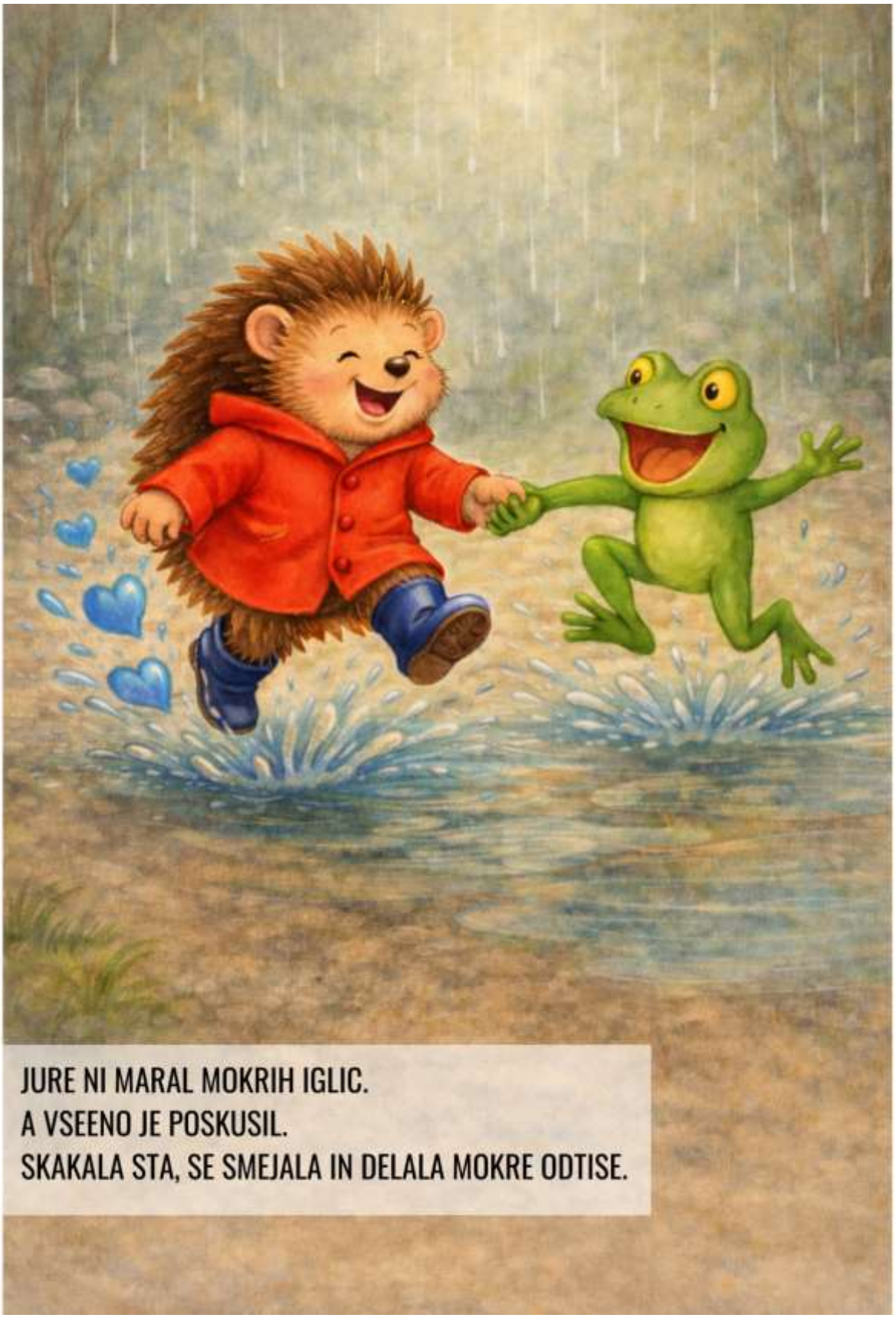

JURE NI MARAL MOKRIH IGLIC.
A VSEENO JE POSKUSIL.
SKAKALA STA, SE SMEJALA IN DELALA MOKRE ODTISE.

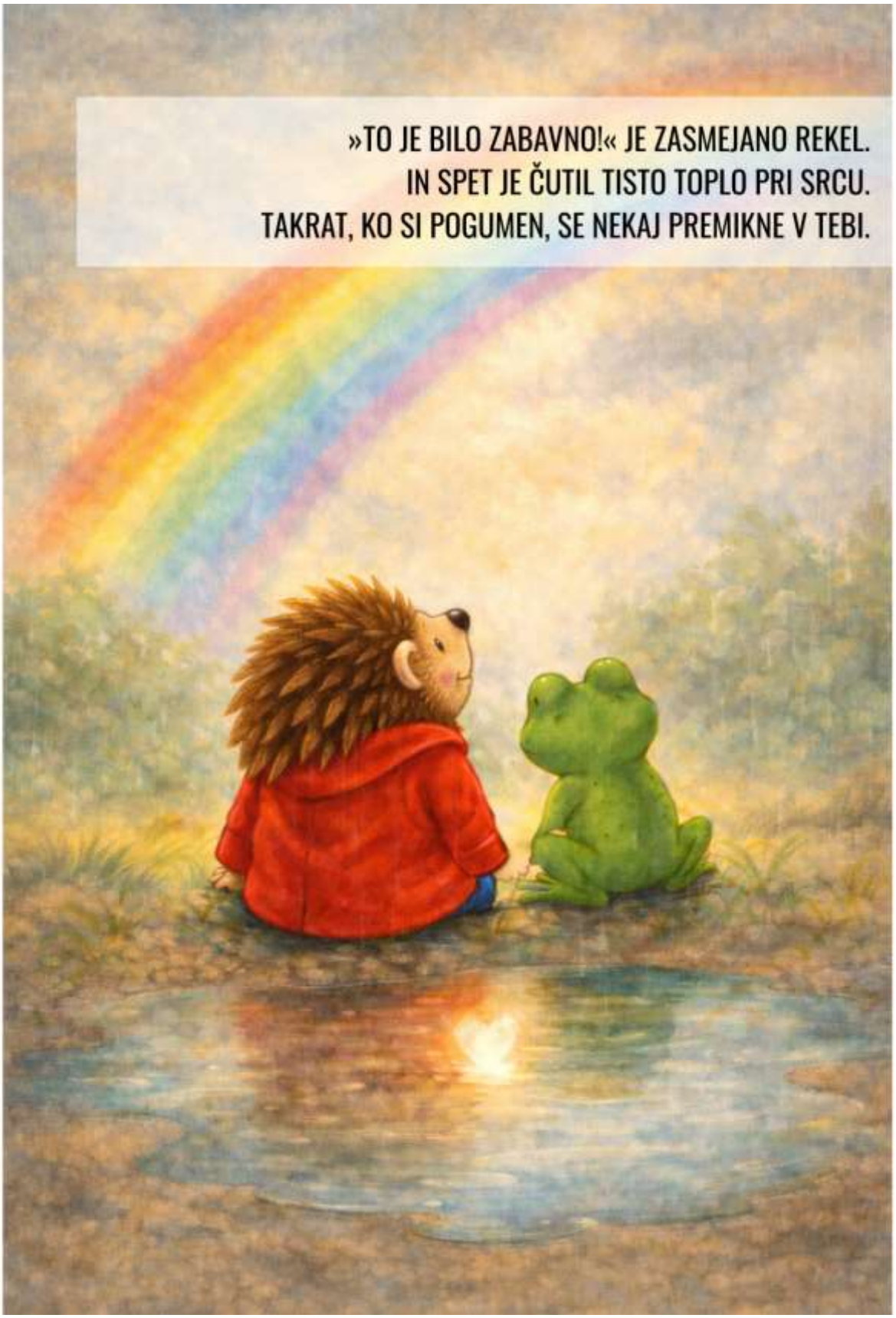
»TO JE BILO ZABAVNO!« JE ZASMEJANO REKEL.
IN SPET JE ČUTIL TISTO TOPLO PRI SRCU.
TAKRAT, KO SI POGUMEN, SE NEKAJ PREMIKNE V TEBI.

NEKAJ DNI KASNEJE SE JE JURE ZABIL V POLŽKO.
NJENI POLŽJI HIŠKI JE NAREDIL MAJHNO PRASKO.
»O, NE! OPROSTI, POLŽKA! NISEM HOTEL!«

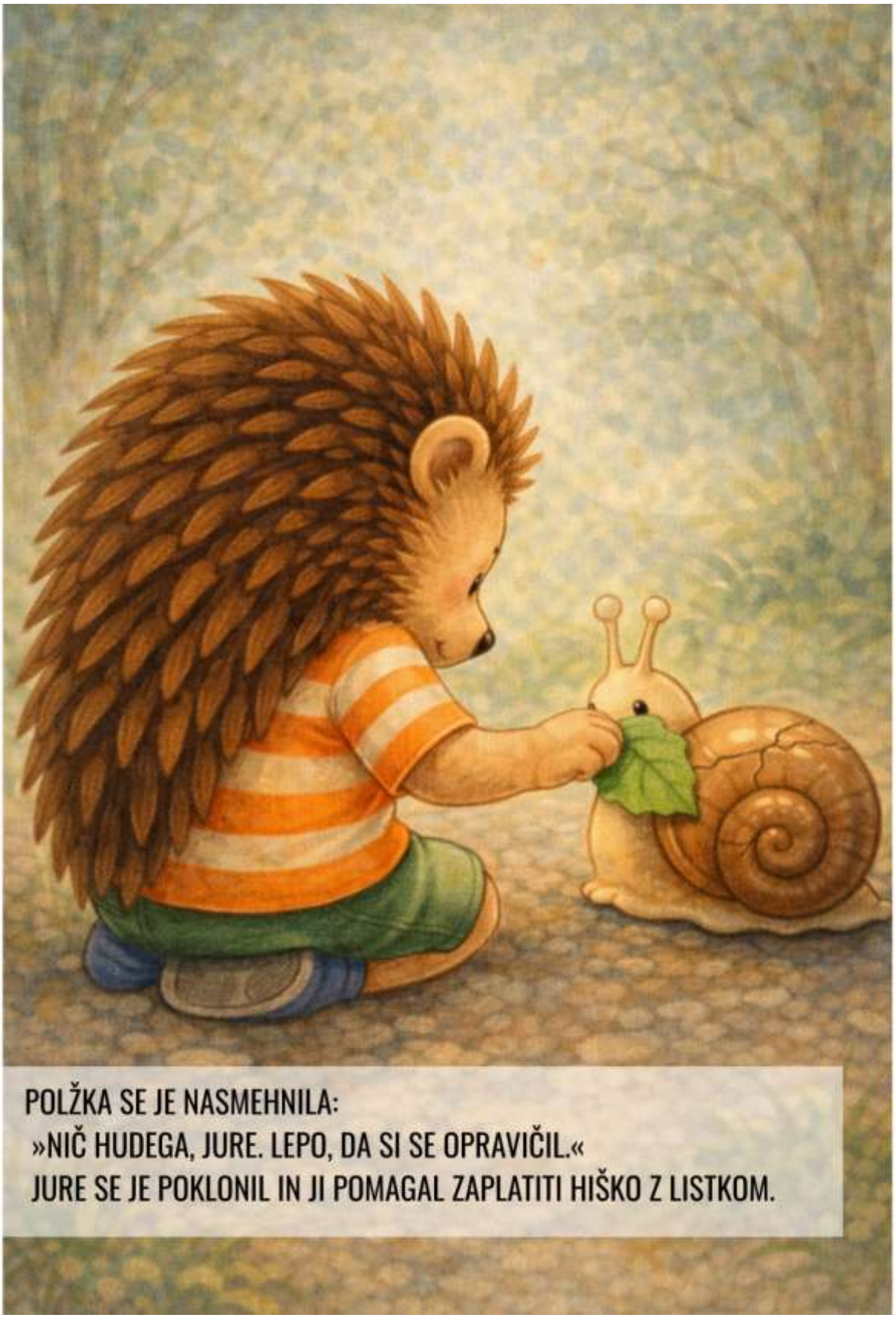

POLŽKA SE JE NASMEHNILA:
»NIČ HUDEGA, JURE. LEPO, DA SI SE OPRAVIČIL.«
JURE SE JE POKLONIL IN JI POMAGAL ZAPLATITI HIŠKO Z LISTKOM.

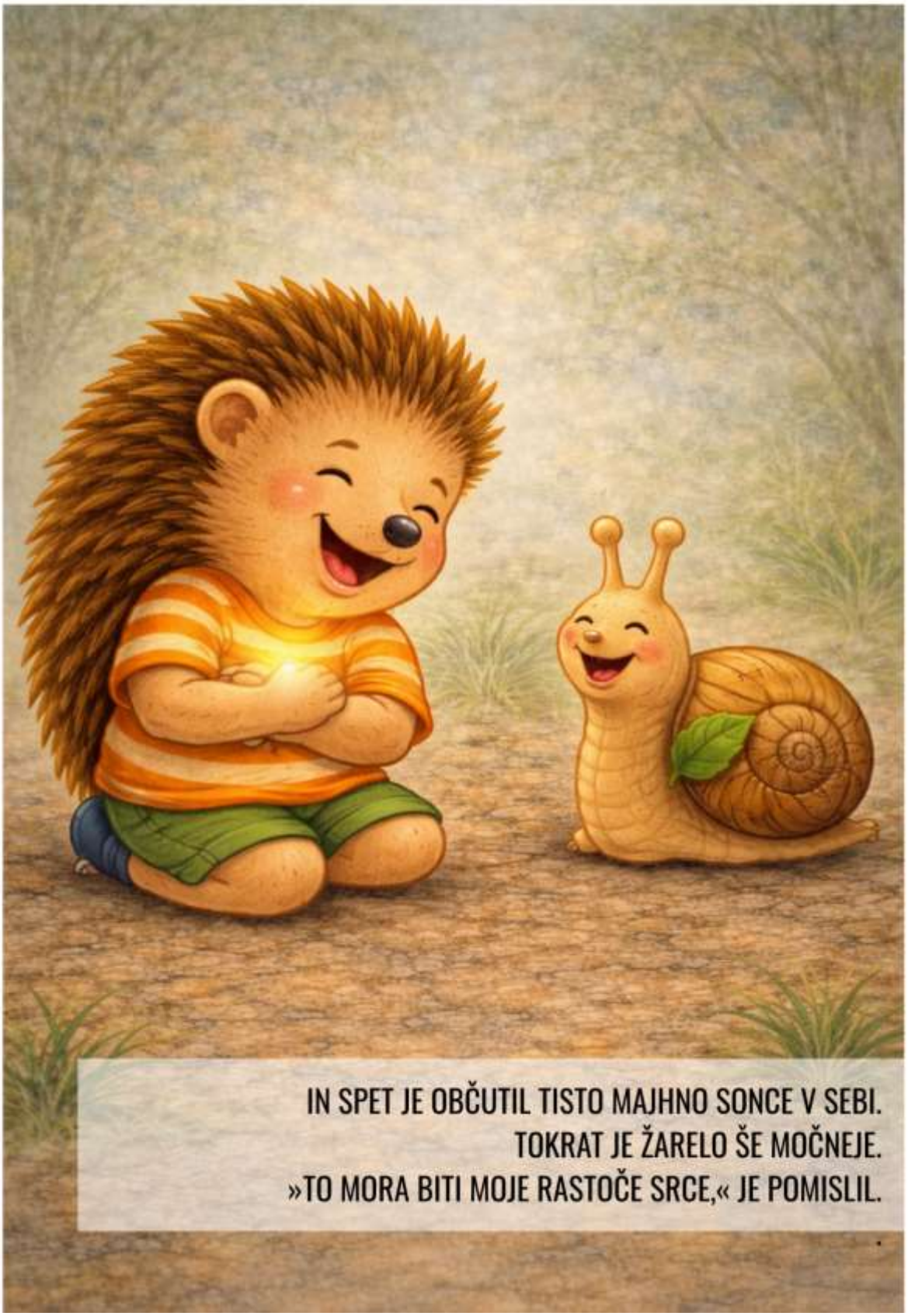
IN SPET JE OBČUTIL TISTO MAJHNO SONCE V SEBI.
TOKRAT JE ŽARELO ŠE MOČNEJE.
»TO MORA BITI MOJE RASTOČE SRCE,« JE POMISLIL.

ZVEČER JE SPET ŠEL K DREVESU.
MERIL SE JE PO STARI ČRTI.
IN SE NASMEHNIL: »ŠE VEDNO ENAK!«
A TO GA TOKRAT NI MOTILO.
4
3

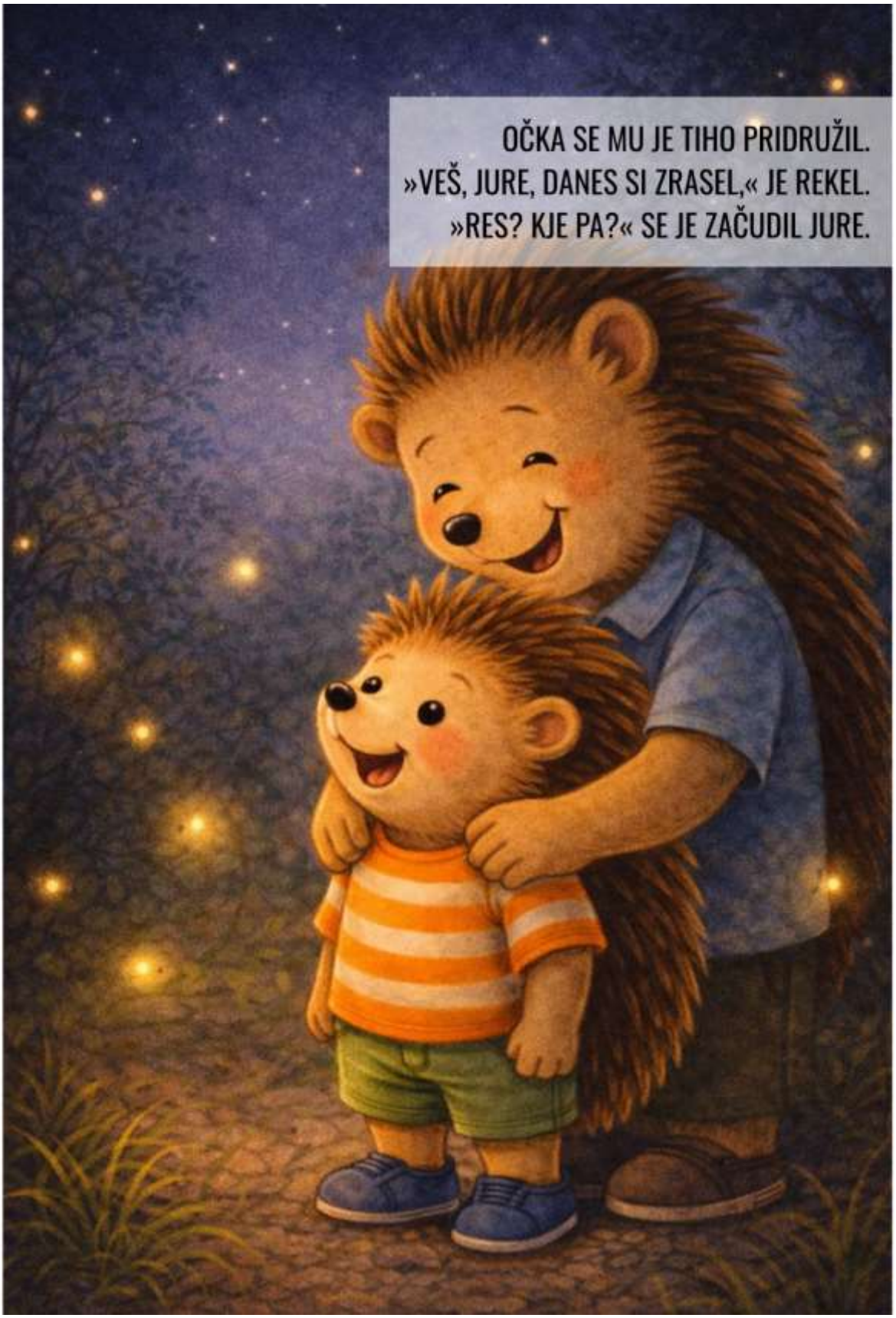
OČKA SE MU JE TIHO PRIDRUŽIL.
»VEŠ, JURE, DANES SI ZRASEL,« JE REKEL.
»RES? KJE PA?« SE JE ZAČUDIL JURE.

»ZA CENTIMETER SRCA,« JE REKEL OČKA.
»TO JE NAJLEPŠA RAST, KI JO VIDIMO LE ZNOTRAJ.«

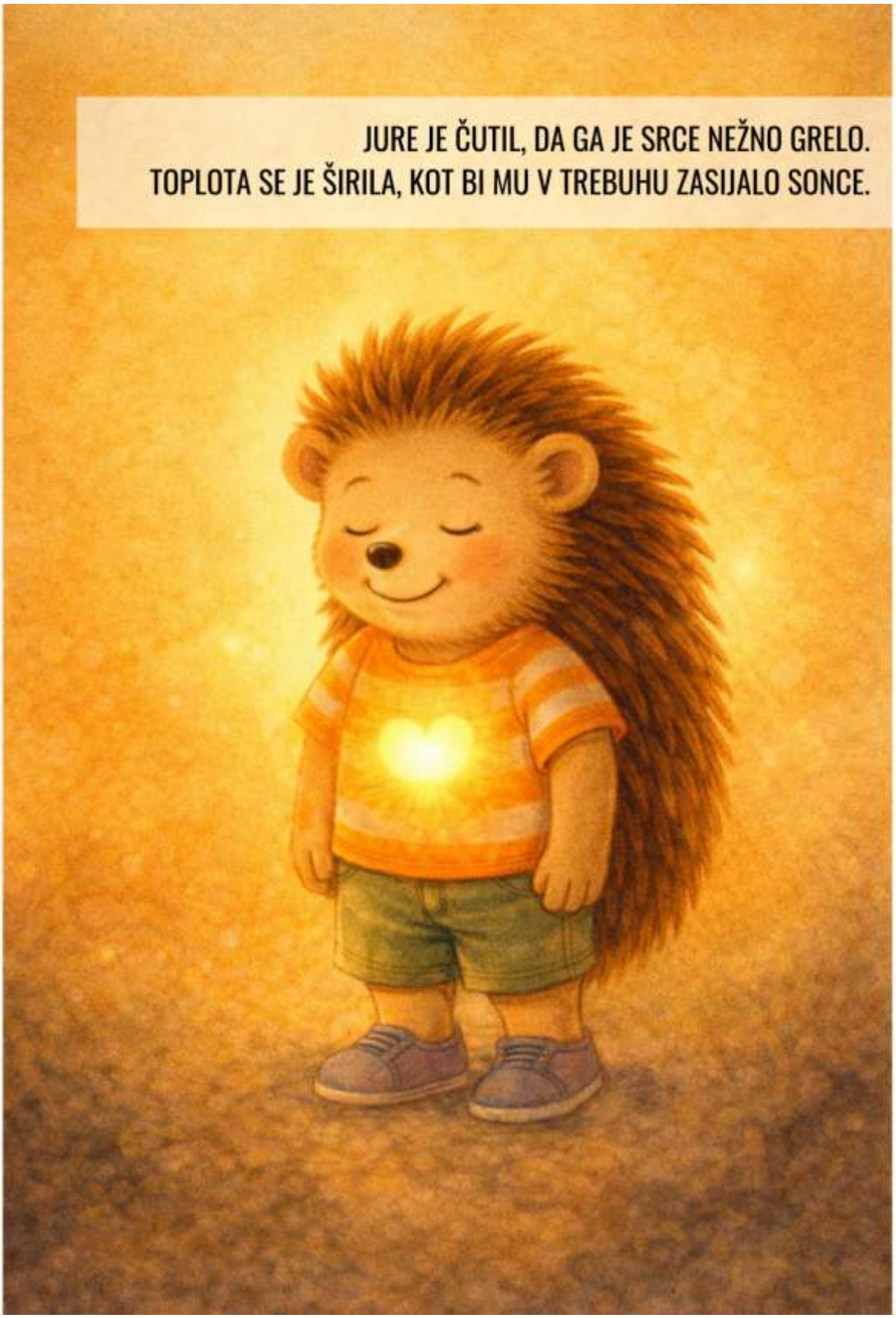
JURE JE ČUTIL, DA GA JE SRCE NEŽNO GRELO.
TOPLOTA SE JE ŠIRILA, KOT BI MU V TREBUHU ZASIJALO SONCE.

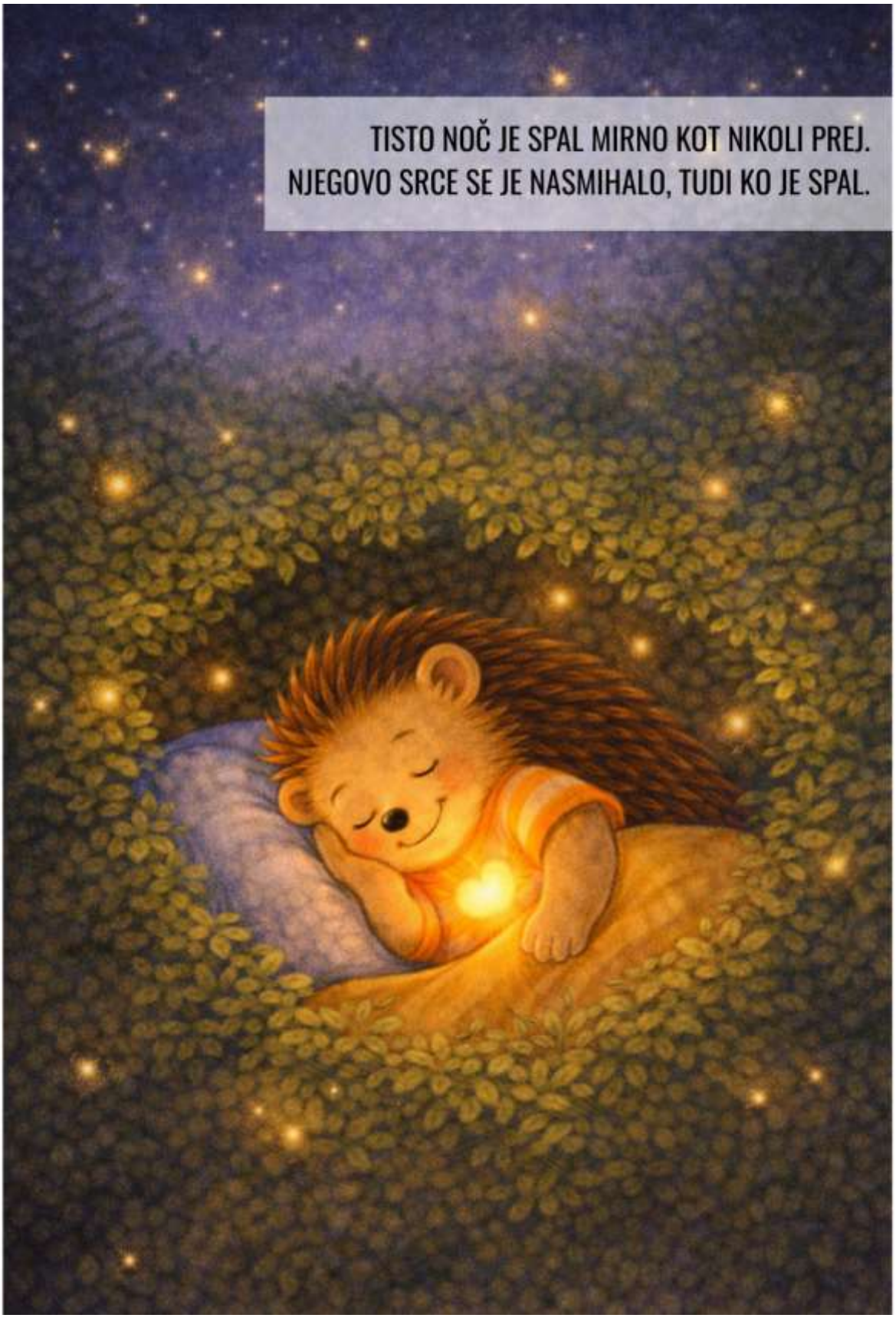
TISTO NOČ JE SPAL MIRNO KOT NIKOLI PREJ.
NJEGOVO SRCE SE JE NASMIHALO, TUDI KO JE SPAL.

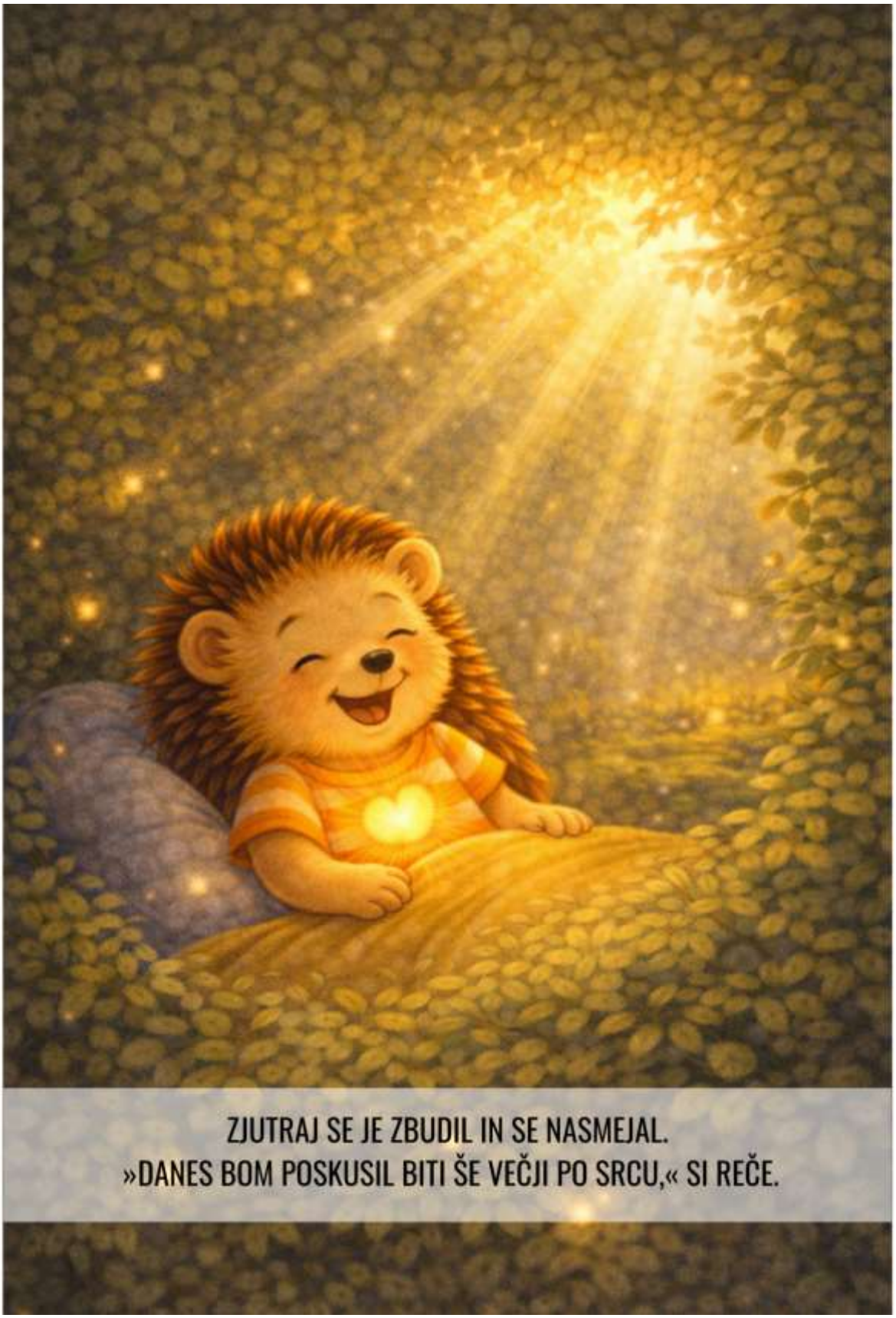
ZJUTRAJ SE JE ZBUDIL IN SE NASMEJAL.
»DANES BOM POSKUSIL BITI ŠE VEČJI PO SRCU,« SI REČE.

JURE JE ZAGLEDAL MALEGA PTIČKA POD DREVESOM.
PADL JE IZ GNEZDA IN TIHO ČIVKAL.
JURE GA JE NEŽNO VZEL IN MU POMAGAL NAZAJ DOMOV.
»HVALA, JURE!« JE ZAČIVAL PTIČEK.

JURE SE JE NASMEJAL IN POMISLIL:
»MISLIM, DA SEM DANES ZRASEL ŠE ZA DVA CENTIMETRA SRCA!«

KO SE JE SPREHAJAL DOMOV, SE JE POČUTIL LAHEK.
NJEGOVE IGLICE SO SIPELE SVETLOBNE ISKRE.

OČKA JE POMEŽIKNIL:
»VSAK DAN LAHKO ZRASTEŠ MALO —
ČE NE PO VIŠINI, PA PO SRČNI DOBROTI.«

IN TAKO JE JEŽEK JURE RASTEL, DAN ZA DNEM.
NJEGOVO SRCE JE POSTAJALO VSE VEČJE, TOPLEJŠE IN SVETLEJŠE.
IN TO JE BIL NAJLEPŠI CENTIMETER OD VSEH.